

Vallis Jo-
saphat.

tatem ex parte Orientis, sub monte Oliveti descendens: & quamvis adhuc sit profunda, multum tamen est impleta. Romani enim, ut dicit Josephus, ab illa parte civitatem oppugnantes, incisus olivis & aliis arboribus, atque aggeribus inde factis, eam impleverunt. Sed postea capta civitate, Ælius Adrianus jussit ruinas atriorum & templi projici in torrentem Cedron, atque complanari montem Moria, & civitatem aspergi sale, quæ usque in hunc diem oculariter videntur jacta. Sepulchrum Virginis gloriose ostenditur in valle Josaphat, non in ima ejus profunditate, sed in pede montis Oliveti, & in editiori loco, quam sit ipsa vallis, quod ante subversionem civitatis extra terram eminebat: nunc verò est sub terra, unà cum ecclesia circum sepulchrum extructa. Non longè ab hoc ostenditur alia ecclesia, ubi

Gethsemane.

fuit hortus Gethsemane, quem Dominus oraturus ante passionem suam intravit, Matth. xxvi. 36. juxta montem Oliveti cuidam rupi concavæ adhærens, sub qua discipuli sedisse memorantur, quum ipse oraret ad Patrem. Sub monte Sion, contra regiam Salomonis, in Occidentali latere vallis Josaphat, est fons Silohæ, à quo per aquæductum derivatur aqua in piscinam superiorem & in natatoriam Silohæ, non semper, sed quando inundat aquis. Porro ambæ piscinæ sunt in pede montis Sion. Suscipiunt quoque hæ piscinæ aquas de fonte Gion inferiore, qui oritur sub agro fulonis. Juxta has piscinas, ad jactum lapidis ultra vallem, ad plagam Australem, est ager Hakeldemah, Act. i. 19. emptus triginta argenteis illis, quibus Judas Dominum vendidit, deputatus in sepulturam peregrinorum, Math. xxvii. 7, 8. In-

Cedron.

fra piscinas istas, & agrum Hakeldemah contra Orientem, fluit torrens Cedron, colligunturque in ipsum omnes aquæ, quæ tempore pluviarum in altiora quæque loca circumadjacentia ab aëre descendunt. Non longè à sepulchro Virginis benedictæ auditur strepitus ejus sub terra, ad locum istum properantis: augetur quoque ex aquis, quæ perfluunt ex memoratis piscinis, & defertur in vallem Gebennom, quæ etiam locus Tophet vocatur, ubi est fons Rogel, lapis Zoëleth, & ubi Adonias fecit convivium, quum regnare instituisset, i Reg. i. 9. Ibi quoque Isaias sepultus dicitur, terra prius juxta fontem Silohæ sectus. Sunt hæc loca amœnissima, delitiis plena, viridariis & hortis confita, irrigante ea torrente Cedron. Sub hunc locum est mons offensionis, ubi fuit locus ille detestabilis, in quo insani homines trajiciebant filios suos per ignem, offerentes eos dæmoniis. Et hæc de forinsecis locis civitatis Hierosolymitanæ dicta sufficiant. Nunc etiam quædam perstringemus brevi sermone, quæ intra mœnia ejusdem urbis continentur. Et quidem Ecclesiæ sepulchri Dominici principatum concedimus: hæc rotunda est, habetque in medio aperturam rotundam, sub qua sepulchrum Dominicum sub dio consistit, nullo tectum imbricamento. Spelunca, sepulchrum Domini continens, habet in longum aliquot pedes, foris quidem marmore tecta, intus verò adhuc nuda conspicitur, sicut tempore passionis fuit, Ostium, quod ducit in hanc speluncam sepulchri, ponitur ad dextram, hoc est, ad parietem speluncæ Septentrionalem, factum de marmore grisei coloris, habens in longitudine octo pedes, sicut & spelunca ipsa: nec est in crypta illa lumen aliquod cœleste, sed lampades aliquæ accensæ reddunt eam illustrem. Et nota, quod ante speluncam Dominici sepulchri est alia crypta ejusdem magnitudinis & figuræ, solo pariete intermedio à priori segregata, & ad hanc primo descenditur, deinde per ostium intermedii parietis venit in speluncam Dominici sepulchri: & ostium illud fuit clausum, quando mulieres tempore resurrectionis Dominicæ dicebant: Quis nobis revolvat lapidem ab ostio monumenti? Marc. xvi. 3.

Calvarie
locus.

Mons Calvarie, in quo Dominus crucifixus est, distat à loco sepulchri centum & octo pedibus, & est ascensus à superficie pavimenti ecclesiæ ad locum, ubi crux rupi infixæ fuit, viginti octo pedum. In ea rupe adhuc apparet scissura, in morte Domini facta, Matth. xxvii. 51. A Calvaria per decem pedes ostenditur pars columnæ, in qua Christus fuit flagellatus, illuc ex domo Pilati translata, Matth. xxvii. 32, 33. Non longè ab hoc loco descenditur per quadraginta octo gradus ad locum, ubi Helena invenit crucem Domini defossam. De magnitudine hujus urbis scribit Dominus Jacobus, patriarcha Hierosolymitanus, in libro, quem de Terra Sancta composuit, in hunc modum: Est sæpè nominata & sæpius nominanda civi-

Jerusalem
descriptio.

tas